

SÁNTA MIRIÁM

Novemberi dal

*Üresség a lapok szélén félelmetes,
ahogy ott véget ér a mondat,
és átlebeg*

*a másik lapra, lapozgatva
közben, meg semmi nem tartja
magában*

*a világot, amely elvész,
ha nem figyelsz, már nincs is ott
a Lélek*

BORBÉLY SZILÁRD: AZ ÜRESSÉG SZEKVENCIÁJA

In memoriam Kiss Júlia (1933–2018)

a néma angyal ágyban fekszik
a néma angyal andalog
a néma angyalt nem segítik
félbehagyott vessorok

a néma angyal megszorít
feje lassan félrebillen
a néma angyal lelke most
integet egy sziklaszírt

a néma angyal fenyőbe zárt
cinkébe dióba gombafejbe
a néma angyal kezedre száll
tollát ujjbegyén felejtve

a néma angyal még fölismer
a néma angyal rágni tud
szemében visszatükröződnek
elfelejtett vessorok

a néma angyal nem süt nem főz
nem ül nem mászik hegyet
a néma angyal jobbján most
tű szűrja át az eret

a néma angyal megfogja még
agyonhajszolt arcodat
a néma angyal mosolyában
egy pissenés egy karcolat

a néma angyal féltekéje
bebörtönzött földlakó
se jobb se bal csak mellére tett
csuppenő perfúzió

a néma angyal-gondolat
már tapintható rögváló
kórházi ágyban szinapszisban
süllyedő álomhajó

a néma angyal ritmustalan
rímtelen és verstelen
a néma angyal háton fekszik
elrepülne szüntelen

a néma angyalban még ott van
a mozduló örökkévalóság
mint cinkecsőr ha dión koppan
jóllakik és odébbáll

szárnyából párnába teszem
az aláhulló tollakat
a néma angyal szívverése
egy pillanat egy pillanat

